

Camí ramader de Sant Pere de Vilamajor

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Travessa el municipi des de l'extrem nord-oest fins al sud-oest.
Alçada: 347 m

Coordenades:

Latitud: 41.68531
Longitud: 2.38414
UTM Est (X): 448745
UTM Nord (Y): 4615021

Classificació

Número de fitxa 08234-188
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries.
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Generalitat de Catalunya
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dt., 05/04/2016 - 02:00

Descripció

El camí ramader de Sant Pere de Vilamajor té el seu origen al pla de al turó de Palestrins. Al paratge de la font de les Planes es separa del camí ramader de Sant Elies. Des del turó de Palestrins baixa pel turó de Calabruixes, continua pel costat esquerre del turó de les Barraques i del turó de la Moixera, i segueix la carena fins al Corral d'en Perera, can Perera de Canyes i can Gras d'Amunt. Des d'allà passa per can Panxa i la Torre de can Panxa, en direcció al paratge de Brugueres. Abans d'arribar-hi, el camí trenca a ma dreta en direcció a Sant Pere de Vilamajor, passant per can Folló i pels Quatre Camins. Des d'allà es dirigeix cap al cementiri i continua fins a la carretera BP-5107, que la travessa i continua en direcció a Cardedeu, passant pel costat de ca l'Ambras i la granja de ca l'Ambras. El camí segueix en direcció al pla de les Vinyes, on s'ajunta amb un altre camí ramader, el camí de Cànoves a la Torrassa del Moro.

Història

Els camins ramaders neixen a l'edat Mitjana per la necessitat de traslladar els ramats cap a muntanya per garantir bones pastures a l'estiu i retornar-los a l'hivern, quan els prats es cobreixen de neu. Al llarg de l'edat Moderna, els camins ramaders es consoliden i al voltant dels segles XVIII i XIX la transhumància arriba al punt àlgid.

A Catalunya hi ha tres grans zones de transhumància: la de ponent, la de les terres de l'Ebre i la de la zona central i oriental, a la que pertany el nostre camí.

El camí ramader no és una servitud de pas, sinó que és part integrant del domini públic (juntament amb els cursos fluvials, la costa i les carreteres). Per tant no són del propietari de les terres que travessa ni tampoc de la ajuntaments sinó que, tal i com estableix la llei, les carrerades són "béns de domini públic de les comunitats autònomes".

Bibliografia

MIRALLES, F.; QUERALT, A.; SALA, P. (2003). "Els camins ramaders del Vallès Oriental". Ponències: Anuari del Centre d'Estudis de Granollers. Granollers: Centre d'Estudis de Granollers, p. 49-93.

ROIGÉ, X.; ESTRADA, F. (2008) El mas al Montseny: la memòria oral. Temes d'etnologia, 16. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, p. 124.

